

Chap 24: Lộc đã đến... Lão ăn mày may mắn

Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Sáng hôm sau...

-Alo...lô!!!... Tầm 10h chị lên viện đón em nha. –9h sáng Như đã gọi cho Uyên, nghe giọng rất vui vẻ.

-Uh! Bây giờ chị mới dậy.... –Hôm nay là ngày nghỉ nên Uyên ngủ không biết trời đất là gì, nàng uể oải cầm cốc nước ở đầu giường uống một ngụm hết sạch. Hôm qua say rượu nên háo nước quá.

-Nhanh nhaa!! Em với ông lão chờ ở tiền sảnh nha chị!!! –Nói xong Như cúp máy luôn. Uyên nhìn vào điện thoại cau mày vì con bé Như chưa chào mà đã dám cúp máy... nó vội gì chứ?...

Sau đó Uyên đặt điện thoại xuống bàn và bước xuống giường. Nàng đưa những ngón tay thon dài của mình thọc vào trong tóc và vuốt ngược ra đằng sau thử dài một cái... Nghĩ đến chuyện

ngày hôm qua đôi lông mày lá liễu cau lại, tự nhiên thấy xấu hổ quá, bất chợt nàng nghĩ đến thời nữ hoàng học đường của mình, một người trẻ trung xinh đẹp như nàng có biết bao nhiêu gã trai trẻ đẹp mã đến xếp thành một hàng dài chỉ muốn được gặp nàng... vậy mà hôm qua nàng lại lén lút làm những việc đồi bại như vậy với một ông già sao? đã vậy lại còn là bố chồng nàng nữa... thật sự điên rồ... thực sự sai trái mà... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Nhưng phải thừa nhận bàn tay ông ấy rất điêu luyện, nó khiến nàng rất thỏa mãn... nên sáng nay dậy nàng cảm thấy cực kỳ sảng khoái và có năng lượng... Vệ sinh cá nhân xong nàng thay một bộ váy và bước xuống dưới nhà thấy ông Lưu đang cầm bình nước tưới hoa ngoài sân.

-Uyên à con. –Ông Lưu tỏ ra rất bình thường như không có chuyện gì xảy ra.

-Vâng! Con lên viện đón em Như ạ. –Uyên không dám nhìn vào mắt bố chồng, nàng lướt qua ông đi vào gara để xe. Ông Lưu nhìn theo dáng người cao dong dỏng của Uyên mỉm cười, ông biết nó đang ngại mình, nghĩ đến cảm giác được sờ bướm nó tối qua, chim ông lại cứng tướng lên, đúng là lão già bước vào tuổi hồi xuân.

Nhìn chiếc siêu xe phóng thẳng ra ngoài cổng, ông Lưu mỉm cười nhìn theo, trong lòng ông rộn rã khó tả. Nhớ đến ngày đầu con bé Uyên và Như về làm dâu, ấn tượng đầu tiên của ông về hai đứa là chúng nó rất cao, da rất trắng và xinh, một nét xinh đặc biệt xuất sắc không một góc chết... những nét mà không phải cô gái Hà Thành nào cũng có. Cơ mà chúng nó đã xinh cơ thể còn rất đẹp... hai chị em đều sở hữu những bộ ngực to, mông cong, mình dầy, eo thon... một body cực phẩm tự nhiên khiến bất kể cô gái nào nhìn thấy cũng phải mơ ước. Những ngày đầu tiên ấy, ông Lưu rất ngại đối mặt với các con dâu mình vì lần nào thấy chúng ông không thể không liếc vào mông hoặc ngực bọn chúng... đó là ánh mắt không thể chấp nhận được của một người bố chồng... Tại sao chúng lại cuốn hút ông đến vậy... khiến ông sẵn sàng vứt bỏ cái uy nghiêm của mình để làm những trò đồi bại trong căn nhà này... Suốt gần một năm ròng ông luôn tỏ ra nghiêm khắc hơn bình thường để cố gắng chống lại những cám dỗ đó... nhưng nào đâu có được. Hai con bé này... chúng quá đẹp... quá hấp dẫn và tỏa ra một năng lượng cuốn hút, hút hồn những người khác giới, khiến họ phải u mê và bất chấp...

Hai chị em Uyên Như đều là hai cô gái tài giỏi, thông minh và xinh đẹp, là những người vợ đảm đang, biết chăm sóc gia đình tuy chỉ mới đầu hai mươi tuổi. Bọn chúng là những người vợ rất yêu thương và biết thông cảm cho công việc bận rộn của chồng. Ông Lưu không tìm ra được một điểm nhỏ nào để chê trách hai cô con dâu này được. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Xét về từng đứa thì con bé Như hiền lành ngoan ngoãn hơn chị nó, nên đôi lúc ông cũng hay nói chuyện với Như, là một đứa ngây ngô đáng yêu nhưng hơi thiếu kiên nhẫn, nếu tò mò về điều gì nó hỏi luôn và luôn yêu cầu câu trả lời ngay lập tức, nếu không sẽ nhõng nhẽo suốt cả ngày. Còn cái Uyên nó là một đứa có cá tính mạnh mẽ, là một người chị có trách nhiệm, là một người con dâu đảm đang và rất đáng tin cậy trong mọi việc... nhìn nó nghiêm khắc quát em mà đôi lúc ông Lưu còn thấy hơi sợ. Nhưng nào ngờ... con bé Uyên lại dâm dăng hơn so với vẻ bề ngoài xinh đẹp cau có của nó rất nhiều. Có khi nào chuyện tình dục của vợ chồng nó đang lục đục? đã vậy thằng Phi còn đi công tác lâu ngày...

Ông Lưu không bao giờ dám tượng tượng về việc được con bé thủ dâm cho chứ đừng nói đến việc sờ bướm nó như ngày hôm qua. Thực sự là một hiện thực khó tin... Ăn sau đáng vẻ xinh đẹp, đảm đang, tự tin và kiêu hãnh đó thì đôi lúc con bé Uyên cũng rất yếu lòng... Ông biết Uyên luôn dấu đi những cảm xúc và ham muốn của mình nhưng là một người có kinh nghiệm ông luôn biết nắm bắt những cơ hội tốt để khai sáng, thức tỉnh nó trong cơ thể con dâu mình...

Vú to thì thường hay dâm... Đó là kinh nghiệm suốt mấy chục năm của ông Lưu. Nếu quan điểm đó đúng... thì con bé Như vú to vậy chắc cũng giống chị nó... một lần nào đó... ông sẽ thử đưa đẩy xem kết quả như thế nào, bởi vì chồng chúng nó đi công tác khá lâu rồi, chắc chắn cũng phải thiếu thốn lắm... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Ông Lưu đứng ngăn người ở ngoài sân nở nụ cười ngờ ngạc nhiên, trong đầu toàn những suy nghĩ bậy bạ về con dâu mình... và phân tích những việc đồi bại xảy ra trong căn nhà này suốt kể từ khi bọn con trai ông đi công tác... Thực sự đây là một hiện thực rất khó tin...

11h hơn, chiếc Range rover về đến nơi. Như xuống trước cầm đồ vào trong nhà, còn Uyên đưa lão ăn mày qua gara để đi cửa ngạch vào nhà tránh hàng xóm dòm ngó. Lão ăn mày lấm lét, sợ hãi bước xuống xe với hai cánh tay bó bột, bước đến bậc cửa lão càng sợ hơn khi nhìn thấy ông Lưu bệ vệ ngồi trên chiếc ghế sofa đang đọc báo.

-Bố! –Uyên và Như đứng cạnh lão ăn mày. Ông Lưu quay sang nhìn hai cô con dâu với ánh mắt rất nghiêm khắc. Như cầm cái túi liếc mắt ra chỗ khác vì sợ. Uyên thì còn lâu, nàng biết tông tính ông như thế nào. Uyên liền trừng mắt xuống nhìn ông Lưu, hai bố con đấu mắt với nhau.

-Ừ! Các con mới về à? –Ông Lưu lạnh lùng trả lời và quay lại đọc báo, ông không thèm để ý đến lão ăn mày dù chỉ một ánh nhìn... “*Đã dặn chúng nó đêm mới đưa về mà... haiz....*” ông Lưu thở dài lắc đầu, cầm tờ báo vẩy “xoạt” một cái.

-Tôi... tôi đội ơn ông rất nhiều... –Lão ăn mày lò dò đi tới mở lời chào ông Lưu. Ông Lưu cau mày lại không thèm nói gì, ông đang tỏ ra mình là một người rất khó tính. Lão ăn mày hiểu ý liền lùi xuống.

-Ông ơi! Ông ở phòng cạnh gara nhé, dưới này mát mẻ thoải mái lắm đấy ạ. –Như thấy vậy liền ra hiệu cho lão ăn mày ra ngoài. Ở bên trong gara có một phòng khá rộng, thực ra nó là nhà kho để đồ cũ nhưng đã được dọn dẹp và có giường chiếu chăn đệm đầy đủ, nói chung đây chẳng khác một khách sạn năm sao đối với lão ăn mày.

-Cảm ơn các cô! Các cô tốt với tôi quá... –Lão ăn mày lùi thúi khúm núm đi ra gara.

-Bố! sao bố không nói gì... người ta chào bố đó! –Uyên giận dùm dùm đi tới hỏi ông Lưu.

-Hừ!.... –Ông Lưu cũng bơ Uyên luôn, chỉ hừ một cái rồi lại vẩy tờ báo “xoạt”. Uyên cau mày lại tức tức giận, nàng phẩy chiếc áo choàng “phật!!” một cái rồi đi ra ngoài gara. Tuy tức giận thái độ của ông Lưu nhưng nàng biết bố chồng nàng vốn dĩ đã không coi lão ăn mày ra gì, nói

hơi quá thì chỉ coi lão như con chó giữ nhà... Việc ông cho lão ăn mày ở trong nhà của ông cũng là một chuyện khó tin rồi.

-Ông đỡ chưa ông? –Uyên đứng ngoài cửa phòng ngó vào.

-Cảm ơn các cô đã cứu mang... tôi đỡ nhiều rồi... –Lão ăn mày cười khổ ngồi trên chiếc giường êm ái. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Ông cứ ở tạm đây nha, tuy không sang trọng nhưng cũng đầy đủ tiện nghi ạ. –Như nhìn lão ăn mày rồi nhìn lên chị mình. Thấy ánh mắt sắc lạnh của Uyên Như chợt dạ quay mặt đi hướng khác. Bình thường Uyên hay như vậy nên Như có tật giật mình, nàng không thể để chị nàng biết chuyện của nàng với lão ăn mày tối qua được. Uyên cũng vậy, nàng đang phải tỏ ra nghiêm túc để con bé Như không hỏi han gì nhiều về việc sao bố Lưu lại dễ dàng đồng ý cho ông lão ăn mày vào đây ở. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi Con bé đó là chúa tò mò, nó mà không biết nó hỏi từ sáng đến tối mới thôi. Mà Uyên lỡ nói gì đó là lạ một chút là lộ ngay, tuy con bé Như hiền lành ngoan ngoãn nhưng nó rất thông minh, nó mà biết nàng hôm qua làm những gì với bố chồng thì toi đời.

-Tôi đội ơn các cô không hết... tôi ở đâu cũng được, căn phòng này đối với tôi quá sức tưởng tượng... nó đẹp và sạch sẽ... tôi... –Lão ăn mày vừa nói vừa nhìn xung quanh căn phòng, đôi mắt già nua rơm rớm, có lẽ lão đang thực sự cảm động vì cả cuộc đời nay lão mới được ở trong một căn phòng đúng nghĩa.

-Bác sỹ nói khi nào tháo bột Như? –Uyên quay sang hỏi Như.

-À! Tầm hơn một tuần nữa chị ạ... – Bên ngoài bỗng có tiếng chuông cổng vang lên *tính toong*... Hai chị em ngó vào cửa ngách nhìn ra cửa, vì cổng đối diện cửa chính của nhà nên hai chị em không biết ai đến.

-Ông nghỉ ngơi đi! bọn cháu lên nhà đã ạ -Như lễ phép nói còn Uyên dơ tay lên chào. Sau đó hai chị em bước lên nhà theo cửa ngách.

-Lần sau mày mà cúp máy kiểu đấy chết với chị nghe chưa!!! –Uyên cầu vào miệng Như một cái.

-Hihi Em xin lỗi! Em biết rồi!!! –Như cười và rướn người lên phía trước chạy thoát khỏi bàn tay của chị mình.

-A!!! Ông thông gia! lâu lắm rồi đấy nhì? Sao giờ mới đến thăm tôi? khả khả! –Hai chị em chưa ra đến cửa đã thấy ông Lưu phấn khởi bước ra cửa đón.

-Bố!!!! Sao bố không báo trước cho bọn con? –Hai chị em chạy ra đón ông Lý, bố đẻ mình.

-Khả khả!!! Nghe nói các con rê tôi đi công tác... Nghĩ bố con buồn rảnh rang qua chơi! – Ông Lý mặt hồ hởi bước vào trong nhà, bỗng đang đi đến nửa sân thì ông quay ra ngoài cổng.

-Thư! vào đây con! còn đứng đấy làm gì? –Ông Lý đứng vẫy tay.

-Thư à! vào đây cháu! vào đây! –Ông Lưu bước ra ngoài tươi cười vẫy con bé. Cô bé đang đứng ngoài cổng dựa vào tường nghe điện thoại là Trần Ngọc Thư, năm nay 16 tuổi đang học Lớp 10 trường chuyên Amsterdam Hà Nội. Con bé không thích học trường quốc tế Châu Á giống hai chị đơn giản chỉ bởi vì cái bóng của Uyên và Như ở trường đó quá lớn, Thư không muốn phải núp bóng hai chị nên con bé đã tự thi vào chuyên Ams.

Thư có một cơ thể khá giống hai chị. Mới học lớp 10 nhưng Thư đã cao 1m65, vòng một tương đối to... chân dài... hông không to như các chị vì Thư vẫn còn phát triển nữa nhưng cũng rất cong... con bé ăn mặc theo phong cách trẻ trâu... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Với gương mặt xinh xắn nhất trường chuyên và học lực đứng đầu trường thì con bé luôn là tâm điểm của lũ con trai, là khao khát của hàng ngàn học sinh nam trên địa bàn. Cô bé còn là Hot Girl trên mạng xã hội với biệt danh Thư Rosy. Đúng là chị nào em nấy, xinh đẹp và rất nổi bật. Hôm nay Thư mặc một chiếc quần đùi bó sát vào bướm và hông. Bên trên mặc một chiếc áo phông rộng thùng thình nhưng kín cổ, chiếc áo dài che đi toàn bộ vòng ba của Thư... Bên dưới chân đi một đôi tất tiêu thư nhưng lại đi dép cross, tóc con bé ngắn ngang vai và đang búi cao.

-Vào đây Thư! suốt ngày điện thoại... Con có tin bố cấm con dùng điện thoại 2 tuần không hả?
–Ông Lý nghiêm khắc nói.

-Vâng!!! vâng! Bạn con gọi điện! –Con bé cau có đút điện thoại vào túi quần để hờ một nửa chiếc điện thoại ra như sắp rơi đến nơi.

-Con kia! Vào không chào ai à? Hay lâu rồi không ăn đòn nên hư? –Uyên đứng trong nhà khoanh tay nói.

-Cháu chào bác! em chào các chị!!!!!!!!!!!!!! được chưa má! –Thư cố tình cúi đầu chào như đang trêu ngươi Uyên.

-Thư ngố! Thư ngố! Thư ngố! hihi. –Như chạy ra đón em mà hai bầu ngực nảy tung tung.

-Như Eso Như Eso Như Eso hahaha!!! –Con bé cầm tay chị Như cười tíu tít. Ngày trước ở nhà hai chị em Như và Thư rất thân nhau, còn Uyên là chị cả nên khá nghiêm khắc với các em nên Thư chỉ dám chơi và tâm sự với mỗi Như. Tuy vậy ba chị em vẫn rất thương yêu nhau, chỉ là mỗi người đều có một cách thể hiện khác nhau.

-Thôi mọi người vào nhà đi khà khà... –Ông Lưu dơ tay hướng vào trong nhà phần khởi mời khách. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Trưa hôm đó mọi người vui vẻ quây quần bên nhau nói chuyện rất rôm rả. Ông Lưu và ông Lý ngồi uống rượu lại dai trong phòng ăn, còn ba chị em dắt nhau ra phòng khách gọt hoa quả.

-À vậy à! Tôi xin chúc mừng gia đình ông thông gia, Khà! Khà! Hai thằng con rể tôi giỏi quá.
–Ông Lý vừa uống rượu vừa nói, mặt đỏ tung bừng.

-Ông quá khen! Việc chúng nó phải làm... chứ tôi đâu có cần làm gì! -Ông Lưu nói với vẻ mặt tự hào nhưng cũng đồ ừng vì say rượu.

-À! mấy hôm nữa tôi vào đơn vị cũ, kỷ niệm ngày thành lập... Nếu gia đình ta có thời gian tôi xin mời tất cả nhà vào đó hai ngày. -Ông Lý đặt bát xuống nói.

-Khà khà! Chúc mừng ông, nhưng tôi chắc xin phép, dạo này sức khỏe không tốt lắm, ông hỏi hai con xem chúng có bận không... -Ông Lưu ngó ra phòng khách chỗ ba chị em ngồi.

-Con đi làm không đi được. -Uyên nói.

-Con đi học không đi được. -Nhu nói.

-Con được nghỉ nên con phải đi ha ha ha. -Thư nói xong cả ba chị em cười phá lên với nhau.

-Haizzz ông thấy chưa, chúng bây giờ trưởng thành cả rồi, ngày xưa mỗi lần tôi rủ vào đơn vị chơi, chúng nó còn tranh nhau đó khà khà... -Ông Lý cầm chén rượu lên uống.

-Nhìn chúng nó trưởng thành lớn khôn... Ông phải vui mới đúng chứ. -Ông Lưu cũng cầm chén rượu lên *cách* vào chén ông Lý.

-Sau này con bé Thư đi lấy chồng, tôi lại ở một mình nghĩ mà chạnh lòng...haizz.. -Ông Lý thở dài.

-Ông đến ở với tôi! Lo gì! Hai anh em mình ngày ngày đánh cờ, tối đến đi chơi gái khà khà khà..... -Ông Lưu tếu táo. Bên ngoài Uyên bấu môi nhìn vào trong, Nhu thì mím môi chẳng nói gì, còn Thư thì vắt chân nghịch điện thoại. Hai người bố say rượu nói chuyện tể nhị mà để các con gái nghe thấy hết.

-Ông nói chí phải HA HA HA! Nào tôi uống với ông một chén. ha ha ha... -Ông Lý cười phá lên.

-Mà này tôi hỏi nhỏ. -Ông Lưu ghé người sang bên ông Lý thì thầm.

-Uh sao vậy? -Ông Lý cũng ghé người sang.

-Dạo này ông có “áy áy” với ai không? -Ông Lưu nở một nụ cười gian.

-Không! Tôi lâu lắm rồi đấy, còn ông? -Ông Lý gật gù, gương mặt gầy hiện lên rất nhiều nếp nhăn của tuổi già.

-Tôi à... cũng vậy... khà khà... -Ông Lưu cười nhạt, nếu như không phải say rượu mà đỏ mặt thì lúc này ông Lưu cũng sẽ tái đi, vì ngay đêm hôm qua, ngay phòng khách kia, ông và con gái cả của ông Lý đã lên đỉnh cùng nhau, bây giờ ngồi trước mặt bố đẻ con bé Uyên mà ông Lưu cảm thấy ngại ngùng áy náy khó tả.

-Hôm nào... Tôi với ông ra ngoài, tòm tem tí không? –Ông Lưu nháy mắt nói nhỏ với ông Lý.

-Thôi! Các con biết ngại chết, tôi và ông có tuổi rồi. –Ông Lý cười nhạt.

-Thế ông liệt rồi hả?

-Không! Tôi còn thêm lắm chứ, nhiều lúc cứng như cục đá mà chẳng biết xả vào đâu... –Ông Lý trợn mắt khẳng định vị thế đàn ông của mình.

-Khiếp! còn rù nhau đi tòm tem cơ đấy! –Không biết ở đâu Uyên cầm cái đĩa đi qua bàn ăn và đá đều hai ông bố.

-O hay con bé này! Hóng hót! Mày khinh bố à? –Ông Lý ngồi thẳng người quát Uyên.

-Thôi!! Con dậy bố! già rồi được một nháy không thế? –Uyên nói xong thì cười rồi chạy ra ngoài.

-Này! Cái Uyên! Mày khinh bố à? –Ông Lý nhìn theo Uyên mắng, bị con gái chê ông giận lắm nhưng không trách được, con bé này tính tình ngang ngược khó bảo, đợt ở nhà nó là đứa thẳng tính nhất... nhưng những gì con bé nói đều không sai.

-Thôi thôi! Kệ mấy đứa nó, tụi nó nói đúng, mình già rồi chẳng chẳng thấm vào đâu ha ha! –Ông Lưu nói đỡ và cười to rồi liếc ra ngoài phòng khách nhìn Uyên.

-Nhát gái lắm chị ạ, mấy cô hàng xóm trêu cho suốt có dám làm gì đâu! Chỉ mạnh miệng thôi á! –Ông Lý đã ngại còn bị Thư trêu làm ông càng thêm xấu hổ.

-Thôi... đừng trêu bố nữa... chị ý... -Như ấn vào người Uyên một cái và đưa tay bịt miệng Thư.

-Ha ha ha! Gìung càng già càng cay! Mấy đứa còn nhỏ không hiểu đâu! ha ha! Thôi! Tôi và ông uống chén này, sống vì con cháu vậy khà khà khà.... Kệ chúng nó!! – Ông Lưu cười an ủi ông Lý và dơ chén lên cạch với nhau. Ấy vậy mà con bé Thư vẫn cố cạy tay chị ra nói thêm một câu “Trai càng gay càng đẹp!!”. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi Ông Lý lắc đầu đến bó tay với con bé Thư ương bướng. Hai ông thần uống rượu đến chiều rồi lăn ra ngủ. Lý do hôm nay ông Lý đến chơi cũng chỉ muốn rủ hai chị em Uyên Như đi cùng ông và Thư về đơn vị cũ do ông làm thủ trưởng.

....

Vài ngày sau, Chiếc xe Lexus LX 570 màu đen bóng đưa ông Lý và Thư về đơn vị cũ gần Thành phố Hòa Bình tham dự ngày kỷ niệm. Mất 3 tiếng đi từ Hà Nội đến đơn vị. Hôm nay Thư mặc một chiếc váy màu xám dài qua đầu gối, áo cùng màu tay áo dài qua khủy tay. Màu xám của bộ váy làm tôn lên làn da trắng như bạch tuyết của con bé, dưới chân đi giày búp bê màu trắng, tóc búi cao. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi Đến nơi chiếc xe đi dần vào trong trung tâm đơn vị theo sự hướng dẫn và đón tiếp của rất nhiều cán bộ, nhìn ra ngoài cửa sổ có thể thấy mọi người đang tất bật chuẩn bị cho lễ kỷ niệm ngày mai rất náo nhiệt... nhưng có điều ở đây không có lấy một bóng người phụ nữ. Chiếc xe dừng lại ở khu trung tâm đơn vị, rất nhiều cán bộ hồ hởi ra đón tiếp

ông Lý. Đi sau ông Lý là Thư... Lúc này cô là một cô gái duy nhất trong đơn vị này. Không tính mấy cô có tuổi nằm trong biên chế cán bộ.

-Em chào thủ trưởng, thủ trưởng đi xe có mệt không? –Mở cửa cho ông Lý là một người trông khá già, nhìn có vẻ rất có quyền lực ở đây, trên tay ông cầm một bó hoa. Đứng đằng sau ông là 4 người lính cầm súng, mặc quân phục trang trọng.

-Ui dào, chú gọi anh là anh thôi, bây giờ chú mới là thủ trưởng Ha ha!! Mà chú cứ về chuyện hoa với chả hoét. –Ông Lý vỗ vai người đàn ông đó, hóa ra ông ta là tân thủ trưởng ở đây.

-Chào công cô chúa nhỏ. –ông ta quay sang Thư cười tươi.

-Cháu chào chú ạ! –Thư lễ phép cúi người chào. Bình thường ương bướng nhưng Thư cũng rất biết trước biết sau, chưa bao giờ làm ông Lý phải xấu hổ trước mặt người lạ.

-Con bé lớn nhanh như thổi anh Lý nhỉ, mới ngày nào còn bé tí... –Ông thủ trưởng nhìn Thư khen nức nở.

-Con bé út nhà anh, năm nay cũng lớp 10 rồi! –Ông Lý nhìn Thư với ánh mắt tự hào.

-Quá tuyệt vời anh Lý ạ, nhà có ba cô công chúa, cô nào cũng đẹp như người mẫu! –Một ông đứng cạnh ông thủ trưởng xoa hai tay vào nhau nịnh bợ.

-Hà hà hà! Các chú khéo mồm quá! –Ông Lý cười nức nở.

-Anh Lý! Thôi anh em ta vào thôi, để em đưa anh lên phòng nghỉ. –Ông thủ trưởng đưa tay mời ông Lý. *Đằng sau quay, đi đều bước...* bên đường có một đội đón tiếp đang dậm chân tại chỗ để đi sau đoàn ông Lý. Mấy thanh niên cực kỳ nghiêm túc, đang đứng trong hàng ngũ nhìn thấy con gái cựu thủ trưởng chỉ dám liếc.

Trên con đường tới phòng nghỉ, Thư và ông Lý đi qua biết bao nhiêu rặng cây và hoa... Thư liếc nhìn bố mình vừa đi vừa nói chuyện với ông thủ trưởng, hai ông thỉnh thoảng nhìn lên cây rồi nhìn trái phải đằng sau, đứng lại chỉ chỗ khắp nơi cười ha hả với nhau. Đúng là về đơn vị cũ, bao nhiêu kỷ niệm ùa về.

-Hú.... anh em ơi.... hú.... –Phía trong những ruộng rau và bể nước, hay khu tập luyện có những người lính đang tụ tập lại với nhau, ông cời trần, ông xắn ống quần lên đầu gối, ông tưới rau gánh nước, mọi người đang làm kinh tế nhìn thấy Thư xinh quá không kìm lòng được mà hò reo hú hét lấy le với nàng.

-Em ơi! Em gì ơi.... hú.... Hú!! –Thấy vậy ông thủ trưởng quay ra lườm, đám lính ngay lập tức im re và quay lại làm việc nhưng vẫn không thể giấu được những ánh mắt tò mò nhìn về phía Thư. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Hi... -Thư ôm miệng cười tủm tỉm, con bé không hề cảm thấy khó chịu khi bị trêu như vậy, dù gì thì bố cô cũng đã từng làm sếp ở đây, nên chẳng có gì phải ngại cả. Đang dạo bước thì thấy vài bông hoa đẹp bên vệ đường, Thư lúi điện thoại ra chạy đến...

-A!!!! *bịch* -Bỗng có anh chàng bê một đồng hoa rất cao che cả mặt và không cẩn thận đâm rầm vào người Thư khiến cô nàng ngã nhoài vào bụi hoa.

-O! Xin lỗi... Tôi xin lỗi.... –Anh chàng nhanh nhẩu bỏ hoa xuống và đỡ Thư dậy. Mặt con bé cau có lườm lên, trên gương mặt hồng trắng trẻo có dính vài chiếc lá, bàn tay bị dính bẩn, bỗng hai lông Thư mày giãn ra khi đứng trước mặt nàng hóa ra là một anh lính nhìn rất đẹp trai, so với lính ở đây thì anh ta là người trắng trẻo nhất, cao to và có khuôn mặt hiền lành.

-Cháu có sao không? chú xin lỗi... -Anh chàng bỗng thấy mặt Thư trẻ quá liền đổi cách xưng hô.

-Hả? Cháu? –Thư lại cau mày rồi đứng dậy phủi váy... “*Cháu???? nhìn thì đẹp trai đấy nhưng chả biết cách nói chuyện gì cả, đúng dở hơi*”.

-Sao? có chuyện gì đấy!! –Ông thủ trưởng vội vàng lao tới.

-Dạ không! Tại em sơ xuất... em xin lỗi thủ trưởng! –Cậu Lính cúi đầu xin lỗi.

-Mất mũi cậu để đi đâu vậy? HẢ? Xin lỗi tôi làm gì! Xin lỗi cô bé kia mau!!! –Ông thủ trưởng trừng mắt quát anh lính.

-Thôi thôi! Chuyện nhỏ! không có vấn đề gì đâu!! Cháu đi làm việc đi!... –Ông Lý đi lại cười nói.

-Anh Lý cứ để em phạt cậu ta, là một người lính mà hậu đậu thì làm sao làm được trò trống gì. Cậu kia! Chạy 5 vòng sân sau đó quay lại làm việc. NHANH! –Ông thủ trưởng quát lớn lấy le với ông Lý.

-Dạ vâng! RỒ!!!. –Cậu lính đứng nghiêm dơ tay lên trán và nhìn lên trời hô to đồng dục. Nói xong cậu ta dọn hoa gọn vào một góc và chạy thẳng.

-NÀY!!! Cậu kia quay lại!!! –Ông thủ trưởng lại quát lên.

-Dạ! –Anh lính quay lại mặt mũi nhăn nhó không hiểu mình vẫn sai ở đâu.

-Cậu đã xin lỗi cô bé này chưa? HẢ? –Ông thủ trưởng trừng mắt.

-À thôi chết! Em quên... –Cậu lính gãi đầu quay sang nhìn Thư.

-CHÁU GÁI, CHÚ XIN LỖI CHÁU NHIỀU, TẠI CHÚ SAI, CHÚ XIN LỖI!!!!. –Cậu lính nói to đồng dục, sau đó quay lưng tiếp tục chạy. Thư không nói gì, cau mày nhìn theo anh lính. “*Huh cháu, cháu, cháu, nhìn mình giống trẻ con lắm hay sao....*”. Thư cau có nghĩ thầm.

-Chú nghiêm khắc với anh em quá nhỉ ha ha... –Ông Lý cười vỗ vai ông thủ trưởng.

-Không nghiêm không được anh ạ, Chúng nó nhờn ngay. –Ông thủ trưởng chẹp miệng đứng chống nạnh nhìn theo anh lính nói.

-Mà anh thấy... Chàng thanh niên này... nhìn mặt mũi thì sáng sủa trẻ trung đấy, nhưng có vẻ khá đứng tuổi rồi nhỉ. –Ông Lý thắc mắc. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Vâng! Anh tỉnh thật, cậu ta mới vào được một thời gian mà rất chăm chỉ luyện tập và phấn đấu, thực ra em thương nó nhất đấy... haizzz. –Ông thủ trưởng nhìn theo anh lính với ánh mắt dụi xuống, giọng điệu cũng thay đổi.

-Vậy à... –Ông Lý chắc cũng hiểu phần nào, trước đây ông cũng là một thủ trưởng từng công tác mấy chục năm trong ngành, hoàn cảnh của mỗi người lính xa nhà rất đa dạng, mỗi người có một hoàn cảnh riêng nhưng họ đều có chung một lòng yêu nước, một lòng dâng hiến...

-Mình đi thôi anh, lúc nào rảnh em sẽ kể về cậu ta cho anh nghe. –Ông thủ trưởng lại đưa tay mời ông Lý đi trước. Đi qua một dãy nhà nữa, có một dãy nhà có phòng nghỉ dành để tiếp khách, ông Lý được sắp xếp ở trên tầng 3.

-Anh Lý và bé Thư ngủ phòng này nhé, đây là phòng vip nhất của bọn em. –Ông thủ trưởng vừa mở cửa vừa nói.

-Chú đừng gọi cháu là bé, cháu lớn rồi!! –Thư dậm chân một cái.

-Thư! con không được nói thế với chú. –Ông Lý đập nhẹ vào vai Thư.

-Ha ha chú xin lỗi, từ giờ chú gọi cháu là tiểu thư được không?. –Ông thủ trưởng mỉm cười. Được khen Thư quay mặt đi chỗ khác mỉm cười.

-À anh Lý... Em quên không nói với anh một vấn đề nhỏ. –Ông thủ trưởng vừa đi vào trong phòng vừa nói.

-Có chuyện gì chú cứ nói! Anh thoải mái!

-Ngày mai, cũng là lễ kỷ niệm lớn của đơn vị mình, có rất nhiều quan khách từ khắp nơi tới anh ạ. – ông thủ trưởng đứng giữa phòng ngập ngừng.

-Ừ! Anh biết!

-Vâng! Nên thế... chúng em chỉ còn đúng một phòng duy nhất này mong anh thông cảm cho...

-Ông thủ trưởng cười nhạt.

-Ồi dào có gì đâu! Chú cứ khách sáo! -Ông Lý đi lại ngó quanh phòng, có tivi tủ lạnh phòng tắm riêng, bàn ghế tiếp khách đầy đủ, và có một chiếc giường bên trong sau tủ quần áo. Đây là dãy nhà vừa mới xây nên ông Lý lần đầu được ở cảm thấy đầy đủ hơn thời của ông khá nhiều.

-Không! Ý em là, phòng này có một chiếc giường... anh với bé Thư chịu khó ngủ chung được không anh... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi -Ông thủ trưởng cười ngại. Ông Lý suy nghĩ tầm 3 giây mới chợt nhận ra con bé Thư lớn rồi... đâu còn là bé con của ông nữa. Ông Lý thở dài, nếu cái Uyên và cái Như mà đi nữa thì biết ngủ đâu, việc phát sinh này ông không ngờ tới.

-Không sao! Chú mang anh mượn chiếc giường xếp, anh nằm đó cũng được. –ông Lý đi vào bên trong nhìn chiếc giường chăn gối được gấp vuông đét.

-Chết! Ai lại để anh nghỉ ở ghế xếp, hay anh qua phòng em, để em ra ngoài nghỉ cũng được, ở như thế này bất tiện cho hai bố con.

-Không sao! Anh nói là không sao! Chú không phải lo, chú ra ngoài ở thì ai ở đây điều hành anh em? –Ông Lý vỗ vai ông thủ trưởng.

-Thôi! thế anh chịu khó, để lát xuống em bảo chúng nó đóng tạm cho anh cái giường, nếu không tối anh em đi chơi một chút –Ông thủ trưởng cười gian và nháy mắt với ông Lý.

-E hèm! Khụ khụ! –Ông Lý cười và ho vài cái ra hiệu rồi đánh mắt về phía con bé Thư. Ông thủ trưởng liền hiểu ý.

-Thôi hai bố con anh nghỉ ngơi nhé! Em đi xuống làm mấy việc lật vật đã anh ạ! –Ông thủ trưởng cười và đi ra ngoài.

-Cảm ơn chú nhiều nhé!

... Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

15 phút sau... Ông Lý tắm xong đi xuống dưới đơn vị xem công tác chuẩn bị của mọi người thế nào. Thư tắm xong cũng đi xuống sân xem có gì vui, lúc này nàng mặc một bộ váy màu trắng sữa bó vào người, hiện lên những đường cong sexy vượt tuổi của nàng. Bộ váy ôm sát vào hông, hiện rõ lên viền quần lót nhưng Thư không hề biết. Lúc đi ông Lý có dặn dò không được phép mặc quần đùi ở đây nên Thư mang rất nhiều váy. Đúng là gia đình gen trội, hai chị Uyên và Như đẹp cỡ nào thì cô em cũng đẹp không kém, mới học lớp 10 Thư đã cao 1m68, hông cong ngực nở... trong tương lai nàng vẫn còn phát triển nữa.

-Hú hú hú! Em ơi, ăn gì mà xinh thế EM ỒI!!!!. –Mấy anh lính trẻ lâu lắm rồi chưa được gặp gái, đã vậy lại còn cực kỳ xinh và quyến rũ. Thấy Thư đi đến mấy ông lính phấn khởi hẳn lên, gọi lạc cả giọng. Thư không thèm nói gì... giữ bộ mặt lạnh như búp bê, nàng chỉ đi ngắm những bông hoa ven đường.

-Em ơi! Em là con của thủ trưởng Lý đúng không? –Vài anh lính cười cợt đứng cạnh đó hỏi.

-Dạ... Vâng ạ... -Thư ngược lên nhìn thì hóa ra là vài anh lính ở đội đàn hoa cho buổi lễ.

-Chúng mày ơi! Em ấy trả lời tao kia... ha ha ha.... –Mấy anh lính ở trong này lâu ngày quá nên thấy gái cứ như thấy thần tiên vậy. Thư cũng buồn cười nhưng nàng đang cố nhịn. Cả đội đứng tùm tùm vào cách Thư một bờ hoa, càng lúc các anh lính kéo đến càng đông. Vì Thư là con gái của thủ trưởng nên không một ai dám nói gì vô duyên.

Mấy anh lính rất hài hước khiến Thư cười tít cả mắt, lúc sau... Thư chợt để ý đến một anh chàng cũng ở đội đàn hoa, nhưng lại không thèm đoái hoài gì đến mình. Anh ta chăm chỉ ngồi đàn hoa, một chân ở dưới đất, một chân trên ghế đang dẫm vào chiếc khung để cố định nó, mồm ngậm một chiếc lạt để buộc. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi Nhìn anh ta rất chăm chỉ tháo vát nhưng ánh mắt có phần đượm buồn. Thư nheo mắt lại nhìn, hóa ra là anh chàng lúc nãy dẫm phải nàng, người mà gọi nàng là “cháu”. Thư bĩu môi và lườm đi hướng khác.

-Thôi em chào các anh! Em lên phòng đây ạ... hihi –Thư chào những anh lính như hoa hậu thân thiện và quay đầu đi về phía khu nhà ở... Nhưng vì tò mò nên vẫn liếc nhìn anh chàng bí ẩn kia. Chả nhẽ vẻ đẹp của mình lại chưa đủ để anh ta để ý tới... chẳng lẽ là gayboy?... càng nghĩ Thư

càng tò mò, nàng quay đầu nhìn lại một lần nữa thì thấy mấy ông lính nở mũi cười cười và nhìn chăm chú vào mình. Thấy Thư bất ngờ quay lại, mấy anh lính giật mình quay vội đi chỗ khác. “đúng là đàn ông” Thư nghĩ thầm...

Bất ngờ anh chàng đẹp trai kia ngược lên nhìn về phía Thư, hai ánh mắt bắt gặp nhau... khiến Thư giật mình đỏ ửng mặt, nàng vội vàng quay đi rồi xấu hổ đi nhanh về phía khu nhà ở.

-Huh! Chắc chắn là gay rồi, nhìn mặt mũi đẹp mã chỉ có mấy thằng gay! –Thư vừa đi vừa lẩm bẩm.

-hmmmm... ở đây chán chết!!!!!!! –Thư ngồi bịch xuống chiếc ghế đá đối diện khu nhà ở. Nàng lôi điện thoại ra bấm bấm như đang gọi điện cho ai đó.

tút...tút...tút...tút... Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Alo em đến rồi à? –Đầu dây bên kia là giọng một chàng trai.

-Anh Trung! anh làm gì mà cả ngày không gọi điện cho em? –Thư phụng phịu.

-Em bảo đến nơi em sẽ gọi cho anh mà, em còn bảo em đi đường thì không được gọi em...

-Thì anh cũng phải nhắn tin cho em chứ?

-Rồi rồi! Anh xin lỗi! Yêu em... moaz moaz moaz... -Hóa ra đầu dây bên kia là người yêu Thư. Cậu ta tên Trung đang học lớp 12 cùng trường với Thư. Là một cậu ấm đẹp trai, con nhà giàu, mỗi tội hơi thấp và có phần yếu điệu.

-Thế anh đang làm gì đó.

-Anh đang đi Shopping với mấy thằng bạn, anh mua cho em mấy cái váy đó.

-Suốt ngày mua váy... Anh để tiền đó đi, em nhiều váy lắm rồi. –Thư đứng dậy vừa đi vừa bứt lá cây.

-Nhưng anh thích mua cho em, nó rất hợp với một người xinh đẹp như em.

-Anh đừng mua nữa! Không người ta bảo em là đứa đào mỏ... Em không thích. –Thư bứt lá cây cho vào mồm cắn rồi nhè ra vì đắng. Những hành động vô tri nhưng rất đáng yêu.

-Ai nói? Ai dám nói thế anh tắng vào mồm nó. –Thanh niên gào lên trong điện thoại.

-Thôi ông tướng ạ! Yêu bao nhiêu lâu rồi còn không hiểu tính em... Em ghét nhất loại đàn ông động tay động chân đó.

-Hi hi.. thì anh phải bảo vệ em chứ...

-Anh muốn bảo vệ em thì phải bảo vệ kiểu khác chứ... Anh không muốn chúng mình cùng đổ đại học, cùng ra trường, cùng có việc làm và cưới nhau à?

-Có chứ! Đó là ước mơ của anh mà em không nhớ à? Chúng mình sẽ đẻ thật nhiều con, hằn năm đứa luôn ha ha...

-Khiếp! Đẻ thế có mà đau chết.

-Không đau đâu! Chỉ như lúc mình ấu ấu nhau thôi. He he...

-Thôi đi! Anh nói tõm thế. –Thư nhú mày lè lưỡi.

-Em có nhớ anh không?

-Nhớ bình thường...

-Á à.... đã thế....

-Thôi nha.... bố em đến... em cúp máy đây.... *tút....tút...tút....* -Ông Lý từ xa đi tới khiến Thư giật mình. Ở tuổi 16 mới học lớp 10. Ông Lý cấm Thư yêu đương vì lúc nào ông cũng muốn các con mình đặt việc học hành lên đầu.

-Con ra đây làm gì vậy? –Ông Lý đi tới hỏi.

-Ở phòng chán bỏ xừ ra. –Thư xị mặt.

-Con vừa nói chuyện với ai thế?

-Bạn con! –Nói xong Thư quay mặt đi lên phòng.

-Bạn nào? –ông Lý liền đi theo sau.

-Bạn học của con! Ồ! Sao bố cứ hỏi chuyện riêng của con thế? –Thư cau mày và dẫm mạnh chân bước lên cầu thang.

-Bạn học thì được! yêu đương bố cấm! –Ông Lý đi đằng sau... vô tình đập vào mắt ông là bộ môn to của Thư đang lắc qua lắc lại phía trước khi con bé bước lên cầu thang với bộ váy bó. Thậm chí ông còn nhìn thấy rất rõ viền quần lót. Ông Lý hơi ngại tái cả mặt và quay đi chỗ khác. Sau đó một điều gì đó khiến ông quay mặt lại nhìn... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Ông liếc vào môn đồ con gái út của mình với vẻ mặt lúng túng, ông nhìn khoảng vài giây rồi lại quay mặt đi. Có lẽ giây phút vừa rồi ông chợt nhận ra cô con gái út của ông đã lớn quá nhanh, làm ông rất bất ngờ và ái ngại khi nhìn thấy cặp môn đồ tròn to của con bé...

Ba đứa con ông càng lớn càng giống mẹ chúng, đứa nào đến tuổi dậy thì đều phát triển rất nhanh. Vợ mất, ông Lý không đi bước nữa mà ở vậy để nuôi ba đứa con gái trưởng thành và tập trung cho công việc trước đây của ông. Quãng thời gian dài trôi qua, ông không nhớ lần cuối cùng bản

thân nghĩ đến tình dục là khi nào... Trước đây, khi con bé Uyên và Như chưa lấy chồng, lúc ở với chúng nó, ông Lý phải thừa nhận rất nhiều lần ông nhìn thấy những giây phút hờ hênh của chúng, và thật nguy hiểm khi ông lại thấy xấu hổ, rạo rức chứ không hề thấy bình thường như những người bố khác. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Ngay lúc này khi nhìn vào mông con bé Thư đã khiến ông như thức tỉnh một cái gì đó, nó làm ông có cảm giác khó tả, một cảm giác mà ông cho rằng đó là bệnh hoạn, là dâm dục, điều đó không thể chấp nhận được khi đó là ánh mắt và suy nghĩ của một người bố dành cho con mình. Thực sự đồi bại. Ông Lý nghiêng rằng khiến hai cục nổi lên ở má. Ông tự cảm thấy xấu hổ với chính bản thân mình... ông luôn đấu tranh với chính những suy nghĩ, tư tưởng bệnh hoạn vô cùng lệch lạc của mình, dù đó chỉ là cảm giác nhưng ông Lý vẫn rất nghiêm khắc với bản thân.

-Bố! bố! –Bỗng Thư quay xuống hỏi khi ông Lý đang đàn mặt ra như người mất hồn.

-Oii!... Sao vậy con? –Ông Lý nuốt nước bọt lúng túng nhìn con gái mình, tự dưng thấy con bé xinh đáo để, làn da trắng, đôi mắt bồ câu, lông mày lá liễu và đôi môi đỏ. Vừa rồi ông Lý dường như đã thức tỉnh điều gì đó trong mình, cảm giác của sự hồi xuân chẳng?

-Bố có để ý cái ông lúc va vào con không? –Thư mở cửa phòng đi vào trong và ngồi xuống chiếc ghế gỗ kiểu ngày xưa, bên dưới có đệm màu đỏ.

-À Cậu thanh niên phải chạy năm vòng sân đó hả? Sao vậy con? –Ông Lý cũng ngồi xuống một chiếc ghế đơn đối diện Thư và cầm điều khiển tivi bật lên.

-Không có gì bố ạ, con thấy ông ta cứ là lạ... nhìn không hòa đồng như mấy anh lính ở đây.
–Thư thu hai chân lên ghế ngồi khoanh chân lại, tay cầm điện thoại nghịch, nàng vẫn tò mò anh lính đó từ nãy tới giờ... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Chẳng nhẽ vẻ đẹp của nàng lại không thôi thúc được trái tim người này sao? Đây là điều mà những cô gái đẹp cảm thấy không được tôn trọng nên họ sẽ cảm thấy khó chịu và sinh ra những điều tò mò về người đó.

-À... bố cũng vừa đi nói chuyện về chàng trai đó, bố nghĩ anh ta có một câu chuyện đằng sau con người tháo vát nhanh nhẹn đó. –Ông Lý trầm ngâm nói và nhìn ra ngoài cửa.

- Bố kể đi! kể đi! –Thư hào hứng muốn biết về anh chàng đó.

-Hmmm.... Chuyện riêng của người ta...–ông Lý thở dài.

-Bố!!!! để con bóp vai cho bố nha... -Thư đứng dậy chạy ra đằng sau và bóp vai nịnh nọt ông Lý.

-Con bé này! Chỉ được cái nịnh bố là giỏi. –Ông Lý cười tủm tỉm.

-Hihi thế bố kể con nghe đi!!! đi mà... -Thư vô tư ghé sát mặt mình vào cổ ông Lý, bộ ngực của nàng vô tình tì vào lưng ông.

-Ừ ừ! rồi rồi... Trước đây cậu ta không phải người ở đây... -Ông Lý bị ngực của con gái tì vào lưng, ông cảm nhận rất rõ độ mềm của nó, làm ông mất bình tĩnh có phần lúng túng trong cử chỉ.

-O! Mà anh ta tên là gì? bố kể chuyện phải có đầu đuôi chứ lị. –Thư buông ông Lý ra và quay lại chỗ cũ ngồi vì nàng vừa nhận ra ngực mình tì hơi nhiều vào lưng bố nên cũng thấy ngại.

-À... anh chàng đó tên Khải...

..... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Hết Chap 24

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH